

Krajowy System Ratowniczo – Gaśniczy na szczeblu gminy.

UWAGA DLA WYKŁADOWCY!

Wykładowca na zajęciach powinien dysponować następującymi przepisami:

- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej. Dz. U. Nr 81, poz. 351 z 1991 r. z póź. zm. – tekst jednolity www.straz.gov.pl.
- Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej. Dz. U. Nr 88, poz. 400 z 1991 r. z póź. zm. – tekst jednolity www.straz.gov.pl.
- Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 grudnia 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego. Dz. U. Nr 111, poz. 1311 z 1999 r.
- Rozporządzenie MSWiA z dnia 14 września 1998 r. w sprawie zakresu, szczegółowych warunków i trybu włączania jednostek ochrony przeciwpożarowej do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego. Dz. U. 1998 nr 38 poz. 223.

Podstawą do utworzenia Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego stały się zapisy ustaw:
o ochronie przeciwpożarowej i o Państwowej Straży Pożarnej, obydwie wydane 24 sierpnia 1991r.

Głównym zamierzeniem ustawodawcy było stworzenie jednolitego, skutecznego systemu ratowniczego, obejmującego cały obszar szeroko rozumianego ratownictwa pożarowego, technicznego, chemicznego i ekologicznego bez względu na miejsce, rodzaj i charakter prowadzonych działań ratowniczych.

Krajowy system ratowniczo-gaśniczy (KSRG) jest integralną częścią organizacji bezpieczeństwa wewnętrznego państwa obejmującą w celu ratowania życia, zdrowia, mienia lub środowiska, prognozowanie, rozpoznawanie i zwalczanie pożarów, klęsk żywiołowych lub innych miejscowych zagrożeń.

System skupia jednostki ochrony przeciwpożarowej, inne służby, inspekcje, straże, instytucje oraz podmioty, które dobrowolnie w drodze umowy cywilnoprawnej zgodziły się współdziałać w akcjach ratowniczych.

Konstrukcja systemu zakłada, że zasady realizacji podstawowych zadań ratowniczych są niezmiennie i dostosowane do specyfiki wszelkiego rodzaju zdarzeń, również zdarzeń masowych lub klęsk żywiołowych – kiedy siły i środki ratownicze są niewystarczające organizacja działań ratowniczych wymaga modyfikacji priorytetów oraz dokonania uproszczeń w procedurach działania.

Organizatorem systemu jest

Komendant Główny PSP,

natomiast nadzór nad funkcjonowaniem spełnia

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji odpowiada za realizację polityki państwa w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz pełni nadzór nad funkcjonowaniem krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego i dlatego zgodnie z zapisem ustawowym określił, w drodze rozporządzenia, zakres, szczegółowe warunki i tryb włączania jednostek ochrony przeciwpożarowej, do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

W ustawie o ochronie przeciwpożarowej zapisano, że KSRG ma na celu ochronę życia, zdrowia, mienia lub środowiska poprzez:

walkę z pożarami lub innymi klęskami żywiołowymi,

ratownictwo techniczne,

ratownictwo chemiczne,

ratownictwo ekologiczne,

ratownictwo medyczne.

Jakie zadania wykonywane są w ramach poszczególnych ratownictw określa rozporządzenie MSWiA z dnia 29 grudnia 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.

Struktura organizacyjna KSRG

Zgodnie z właściwością terytorialną, **KSRG tworzą oraz koordynują jego funkcjonowanie**, następujące organy władzy:

- **wójt (burmistrz lub prezydent miasta)** w zakresie zadań ustalonych przez wojewodę,
- **starosta**, który określa zadania i kontroluje wykonywanie zadań na obszarze powiatu, a w sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń życia, zdrowia, środowiska i mienia zarządza systemem przy pomocy powiatowego zespołu reagowania kryzysowego,
- **wojewoda**, który określa zadania i kontroluje ich wykonanie na obszarze województwa, a w sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń życia, zdrowia, środowiska i mienia zarządza systemem przy pomocy wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego.

KSRG jest zorganizowany na trzech poziomach:

- powiatowym, - wojewódzkim, - krajowym.

Poziomy wojewódzki i krajowy spełniają rolę wspomagającą i koordynacyjną w sytuacjach wymagających użycia sił i środków spoza obszaru danego powiatu lub województwa.

Poziom powiatu

Podstawowym ogniwem funkcjonowania KSRG jest powiat. Na poziomie powiatowym wykonuje się wszystkie podstawowe zadania systemu, związane z obszarem powiatu. Na poziomie powiatowym system tworzą następujące podmioty systemu:

1) komenda powiatowa (miejska) PSP,

2) jednostki ochrony przeciwpożarowej mające siedzibę na obszarze powiatu włączone do systemu, a przede wszystkim JRG PSP, a ponadto ...

takie jak:

- ochotnicze straże pożarne,
- zakładowe straże pożarne,
- zakładowe służby ratownicze,
- gminne zawodowe straże pożarne,
- terenowe służby ratownicze,
- inne jednostki ratownicze.

3) **powiatowy zespół reagowania kryzysowego**, działający na podstawie przepisów o stanie klęski żywiołowej,

4) włączone do systemu **inne służby, inspekcje, straże i instytucje**,

5) **specjaliści w sprawach ratownictwa i inne podmioty**, włączeni do systemu w drodze umowy cywilnoprawnej.

Starosta zapewnia skuteczne warunki realizacji bieżących zadań ratowniczych poprzez jednostki tego systemu, a w szczególności:

- Uzgadnia wspólne działanie tych jednostek na obszarze powiatu.
- Zatwierdza plany ratownicze obszaru powiatu oraz programy działania powiatowych służb, inspekcji i straży oraz innych jednostek powiatu w zakresie ich udziału w KSRG.
- Uwzględnia w projekcie budżetu powiatu niezbędnie środki na skuteczne działania ratownicze powiatowych służb, inspekcji i straży oraz innych jednostek organizacyjnych powiatu oraz dysponuje rezerwą budżetową powiatu.
- Określa zadania KSRG na terenie powiatu oraz kontroluje ich realizację.
- Powołuje powiatowy zespół reagowania kryzysowego.

Starosta zapewnia...

W sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń życia, zdrowia lub środowiska oraz w stanach kryzysu kieruje systemem w zakresie:

- określania celów do osiągnięcia i priorytetów działań ratowniczych,
- zabezpieczenia logistyki dla sił ratowniczych i pomocniczych,
- zapewnienia minimalnych wymogów do przetrwania ludności na obszarach (lub z obiektów) dotkniętych zdarzeniem,
- nadzorowania realizacji przydzielonych zadań oraz monitoringu przebiegu działań ratowniczych.

KSRG funkcjonuje w dwóch stanach:

- stałym czuwaniu i doraźnym reagowaniu polegającym na podejmowaniu działań ratowniczych przez własne siły i środki powiatu i gmin;
- wykonywaniu działań ratowniczych wymagających użycia sił i środków spoza powiatu, wtedy uruchamiany jest poziom wspomagania i koordynacji szczebla wojewódzkiego lub kraju.

Do KSRG mogą być włączone

jednostki ochrony przeciwpożarowej, których siły i środki przewidziane są do użycia w planach działań ratowniczych po spełnieniu warunków.

Do systemu może zostać włączona jednostka, która posiada:

- 1) co najmniej dwa średnie lub ciężkie samochody pożarnicze,
- 2) wyszkolonych ratowników w liczbie zapewniającej pełną obsadę co najmniej dwóch samochodów pożarniczych,
- 3) skuteczny system łączności powiadamiania i alarmowania,
- 4) urządzenia łączności w sieci radiowej systemu na potrzeby działań ratowniczych oraz która pozostaje w stałej gotowości do podejmowania działań ratowniczych.

Do systemu może być włączona także jednostka, która nie spełnia warunków wymienionych powyżej, jeśli jej działalność ma zastosowanie w warunkach przewidzianych w planie działań ratowniczych. Ocenę wymienionych warunków przeprowadza właściwy miejscowo komendant powiatowy PSP.

Organizacja KSRG na obszarze gminy

**Włączenie jednostki do systemu jest poprzedzone
zawarciem porozumienia
między właściwym miejscowo komendantem powiatowym
(miejskim) PSP,
podmiotem tworzącym jednostkę oraz tą jednostką.**

Porozumienie takie określa w szczególności:

- 1) siły i środki przewidziane do wykorzystania w systemie,**
- 2) zadania ratownicze przewidziane dla jednostki w ramach systemu,**
- 3) wymaganą liczbę i poziom wykształcenia ratowników w jednostce,**

4) sposób utrzymania stanu gotowości jednostki, w szczególności w zakresie:

- sprawności technicznej samochodów i ich wyposażenia,**
- przygotowania ratowników do działań,**
- przebiegu alarmowania.**

5) sposobów alarmowania jednostki,

6) warunków rozwiązywania porozumienia.

Kolejnym etapem jest przedstawienie właściwemu komendantowi wojewódzkiemu PSP wykazu jednostek, z którymi komendant powiatowy zawarł porozumienie, wraz z analizą zabezpieczenia operacyjnego podległego obszaru.

**Na wniosek komendanta wojewódzkiego PSP,
Komendant Główny PSP
wydaje decyzję
w sprawie włączenia jednostki do systemu.**

Podstawowe obowiązki i uprawnienia jednostki włączonej do KSRG to:

- Jednostka włączona do KSRG realizuje m.in. zadania jakie nakłada na system ustawa o ochronie przeciwpożarowej, a mianowicie: walka z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi, ratownictwo techniczne, chemiczne, ekologiczne, medyczne oraz inne wg potrzeb.
- Jednostka będzie dysponowana do realizacji powyższych zadań na terenie: macierzystej miejscowości (własnego rejonu działania), gminy, a w ramach KSRG na teren powiatu. Jednostki włączone do odwodów operacyjnych także na teren województwa i kraju.
- Jednostka będzie podlegała okresowej ocenie stanu gotowości bojowej.
- Może otrzymać dofinansowanie z budżetu państwa, w ramach posiadanych na dany rok środków finansowych.

Włączenie jednostki do KSRG jest momentem przełomowym w jej działalności, dlatego też powinno ono odbywać się w sposób szczególny, na zorganizowanych w tym celu uroczystych zbiórkach, spotkaniach, itp...

Uroczystość podpisania porozumienia organizuje się dla jednej jednostki lub kilku z terenu jednej gminy lub powiatu. Informację na temat włączenia jednostki do KSRG należy przekazać społecznościom lokalnym - poprzez środki masowego przekazu, zebrania wiejskie itp.

Do zadań gminy (Wójta, Burmistrza lub Prezydenta miasta) w zakresie KSRG należy:

- realizacja ustalonych przez wojewodę zadań w zakresie KSRG,
- udział w inspekcji gotowości do działań ratowniczych przeprowadzanych przez organy inspekcyjne PSP w jednostkach OSP włączonych do KSRG,
- bieżąca współpraca ze starostwem powiatu oraz komendantem powiatowym (miejskim) PSP w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz zapobiegania innym nadzwyczajnym zagrożeniom życia i zdrowia ludzi lub środowiska na obszarze gminy,
- współudział w opracowywaniu planów ratowniczych powiatu w części dotyczącej obszaru gminy,

- udzielanie pomocy jednostkom OSP funkcjonującym na obszarze gminy.
- wykonując zadania z zakresu koordynacji funkcjonowania KSRG wójt realizuje zadania gminy w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
- zapewnia siły i środki do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia,
- wójt zapewnia gotowość bojową jednostek OSP funkcjonujących na terenie gminy,
- podejmuje działania w celu włączenia do KSRG jednostek ochrony przeciwpożarowych utworzonych przez gminę,
- dokonuje analizy zagrożeń występujących na terenie gminy w celu ustalenia:
 - rodzaju i częstotliwości występowania miejscowych zagrożeń,
 - potrzeb w zakresie zapewnienia należytej ochrony ludzi na danym terenie.

Zasady dysponowania sił i środków posiadanych przez gminę.

Podstawową siłą ratowniczą na poziomie gminy są OSP. Wykonują one zadania ratownicze wynikające z potrzeb i możliwości posiadanego sprzętu, wyposażenia oraz wyszkolenia wspomagając działania jednostek PSP.

Podstawowym elementem systemu przyjmującym informacje o zdarzeniach są SK w komendach PSP. Dla gminy takim stanowiskiem jest powiatowe (miejskie) SK na poziomie powiatowym.

Powiatowe (miejskie) SK i wojewódzkie stanowiska koordynacji ratownictwa stanowią również bazę techniczną i informacyjną właściwych terenowo zespołów reagowania kryzysowego.

SK dokonują bieżącej wymiany informacji niezbędnej do prognozowania zagrożeń i prowadzenia działań ratowniczych oraz stanowią centrum powiadamiania ratunkowego sił i środków podmiotów systemu lub wspomagających system.

SK na wszystkich poziomach zorganizowane są w sposób zapewniający ich ciągłe funkcjonowanie oraz pozwalający m.in. na:

- 1) stałe współdziałanie z dyspozytorami lub innymi osobami z poszczególnych podmiotów systemu,
- 2) zapewnienie stosownych informacji kierującemu działaniem ratowniczym,
- 3) alarmowanie odwodów operacyjnych,
- 4) alarmowanie członków sztabu oraz innych osób ujętych w planie ratowniczym,
- 5) korzystanie z mapy cyfrowej i innych map operacyjnych,
- 6) korzystanie z planów operacyjnych oraz dokumentacji operacyjnej,
- 7) korzystanie z łączności przywoławczej, selektywnego wywoływania i alarmowania,

- 8) korzystanie z łączności satelitarnej, radiowej, komórkowej oraz przewodowej,
- 9) współdziałanie ze specjalistami w sprawach ratownictwa,
- 10) wykorzystanie baz danych operacyjnych,
- 11) korzystanie ze sprzętu niezbędnego do rejestracji rozmów oraz analizowanie czasu wyjazdu i pobytu zadysponowanych sił i środków do działań ratowniczych,
- 12) stosowanie innych środków, urządzeń, systemów łączności i metod analizy, których wykorzystanie może usprawnić działania ratownicze oraz realizację zadań poszczególnych stanowisk kierowania.

Podmioty systemu są obowiązane regularnie przekazywać szczegółowe dane do stanowiska kierowania o stanie oraz dyspozycyjności swych sił i środków oraz informować o ich zadysponowaniu, w zakresie określonym przez komendanta powiatowego PSP.

Dysponowanie sił i środków podmiotów systemu dla obszaru powiatu, województwa i kraju odbywa się z uwzględnieniem rodzaju i wielkości zdarzenia oraz liczby poszkodowanych, a także następujących czynników:

- 1) możliwości podjęcia działań ratowniczych w najkrótszym czasie,
- 2) aktualnego potencjału sił i środków będących w dyspozycji odpowiednio na poziomie powiatu, województwa i kraju,
- 3) możliwości wykorzystania w działaniach ratowniczych sił i środków spoza systemu,
- 4) możliwości wykorzystania odwodów operacyjnych systemu,
- 5) możliwości techniczno-logistycznego wsparcia działań ratowniczych,

6) procedury i uzgodnień zawartych w planach działań ratowniczych na poziomie powiatu, województwa i kraju,
7) lokalnych zagrożeń i warunków naturalnych na terenie działania podmiotów systemu, takich jak:

- a) gęstość zaludnienia,
- b) infrastruktura komunalna i przemysłowa,
- c) przeszkody naturalne: rzeki, jeziora, lasy, tereny bagienne, góry i sztuczne: linie kolejowe, kanały, autostrady, instalacje transportujące media niebezpieczne,
- d) charakterystyka istniejących szlaków komunikacyjnych,
- e) tereny zajmowane przez poligony wojskowe.

Elementem spinającym system ratowniczy powinny być **powiatowe centra ratownicze (CPR)** zapewniające obsługę europejskiego numeru alarmowego 112. W wielu powiatach utworzono na bazie PSK PSP, wspólne CPR-y (straży pożarnej i pogotowia ratunkowego).

Literatura:

- Vademecum ochrony przeciwpożarowej w powiecie i gminie. Oficyna poligraficzna APLA SP.J. Kielce, 2004.
- Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy. Ochrona przeciwpożarowa. Zbiór przepisów. Firex, Warszawa, 2000.
- Marczyński D. KSRG a kierujący działaniem ratowniczym. Przegląd Pożarniczy nr 2/2000.
- Skomra W. Kim jest kierujący akcją ratowniczą. Przegląd Pożarniczy nr 9/2005.
- Kubicki W. Krajowy System Ratowniczo Gaśniczy. Materiał z Konferencji: Wyposażenie techniczne jednostek KSRG – stan aktualny oraz kierunki rozwoju. Edura, Warszawa, 2003.

Wykorzystano:

- ustawy, rozporządzenia i cytaty wymienione w podręczniku,
- karykatura: Michał Czerwiński,
- zdjęcia: archiwum KW PSP Poznań. Foto S. Włodarczyk.
Internet: KP PSP Nowy Tomyśl – pob. 27.03.2007.

Dziękuję za uwagę!

